Krimināllietas Nr.11092151014/7

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2015.gada 9.decembrī

Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesa šādā sastāvā: tiesnesis Viesturs Gaidukēvičs
ar sekretāru Kristapu Radkēviču, tulci Ditu Eņģeli,

piedaloties prokurorei Jūlijai Kuzņecovai,

izskatīja atklātā tiesas sēdē krimināllietu, kurā /pers. A/, personas kods /personas kods/, apsūdzēts pēc Krimināllikuma 253.^{2}panta pirmās daļas, un

noskaidroja

Apsūdzētais /pers. A/ būdams persona, kura brīdināta par kriminālatbildību par narkotisko un psihotropo vielu neatļautu lietošanu, neatļauti lietoja narkotiskās un psihotropās vielas šādos apstākļos.

/pers. A/ pirmstiesas izmeklēšanā nenoskaidrotā vietā un laikā, bet ne vēlāk kā 2014.gada 29.janvārī, neatļauti lietoja psihotropās vielas - buprenorfīnu. Par administratīvā pārkāpuma, kas paredzēts Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 46.panta pirmajā daļā, izdarīšanu, /pers. A/ ar 2014.gada 4.jūnija lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā tika sodīts ar naudas sodu un brīdināts par kriminālatbildības iestāšanos pēc Krimināllikuma 253.^{2}panta pirmās daļas par narkotisko un psihotropo vielu neatļautu iegādāšanos, glabāšanu un lietošanu.

/pers. A/, būdams brīdināts par kriminālatbildību par narkotisko un psihotropo vielu neatļautu lietošanu, 2014.gada 1.augustā, pirmstiesas izmeklēšanā precīzi nenoskaidrotā vietā, neatļauti lietoja narkotisko vielu - heroīnu. 2014.gada 1.augustā, ap plkst.23.15. /adrese A/, /pers. A/, kurš atradās alkohola reibumā un narkotisko vielu ietekmē, aizturēja policijas darbinieki.

Tādējādi /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 253.^{2}panta pirmajā daļā.

Turklāt /pers. A/, būdams 2014.gada 4.jūnijā, saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 46.pantu brīdināts par kriminālatbildību par narkotisko un psihotropo vielu neatļautu lietošanu, pirmstiesas izmeklēšanā precīzi nenoskaidrotā vietā un laikā, bet ne vēlāk, ka 2014.gada 15.decembrī, neatļauti lietoja narkotisko vielu - heroīnu. 2014.gada 15.decembrī ap plkst.21.10. /adrese B/, /pers. A/, kurš atradās narkotisko un psihotropo vielu ietekmē, aizturēja policijas darbinieki.

Tādējādi /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 253.^{2}panta pirmajā daļā.

Tiesas izmeklēšanas laikā paužot savu attieksmi pret apsūdzību Kriminālprocesa likuma 498.panta kārtībā, apsūdzētais sevi par vainīgu noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā atzina pilnībā, piekrita pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai attiecībā uz apsūdzību.

Tiesai pēc lietas materiālu pārbaudes nav šaubu par apsūdzētā vainu inkriminēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā un pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 499.pantu, tiesa pieņēma lēmumu par pierādījumu pārbaudes neizdarīšanu tiesas sēdē attiecībā uz apsūdzību.

Tiesa sēdē apsūdzētais vaļsirdīgi atzinās noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā un nožēloja izdarīto.

Saskaņā ar Krimināllikuma 35. un 46.pantu tiesa nosakot sodu, ņem vērā soda mērķi, izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, vainīgā personību, atbildību mīkstinošus un pastiprinošus apstākļus.

Atbilstoši Krimināllikuma 7.panta nosacījumiem Sevišķas daļas Krimināllikuma 253.^{2}panta pirmajā daļā paredzētais noziedzīgais nodarījums ir kriminālpārkāpums, kas vērsts pret vispārējo drošību un sabiedrisko kārtību.

Par apsūdzētā /pers. A/ personību noskaidrots, ka viņš ir Latvijas Republikas pilsonis, precējies, ar 8.klašu izglītību, strādā bez darba līguma, pēc paša vārdiem apgādībā divi nepilngadīgi bērni, iepriekš kriminālī sodīts: 2015.gada 19.maijā Narkotiku nelikumīgas aprites noziegumu izmeklēšanas prokuratūras prokurora priekšrakstu par sodu pēc Krimināllikuma 253.^{2}panta pirmās daļas ar piespiedu darbu uz 80 stundām; sods izciests.

2010.gada 17.februārī Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesā pēc Krimināllikuma 253.panta pirmās daļas ar brīvības atņemšanu uz 2 gadiem, nosacīti ar pārbaudes laiku uz 3 gadiem;

2006.gada 24.janvārī Rīgas pilsētas Centra rajona tiesā pēc Krimināllikuma 180.panta otrās daļas ar brīvības atņemšanu uz 6 mēnešiem, nosacīti ar pārbaudes laiku uz 1 gadu;

2001.gada 9.oktobrī Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesā pēc Krimināllikuma 231.panta otrās daļas, 175.panta trešās daļas ar brīvības atņemšanu uz 2 gadiem 6 mēnešiem;

2001.gada 17.aprīlī Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesā pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas ar brīvības atņemšanu uz 2 gadiem, nosacīti ar pārbaudes laiku uz 2 gadiem;

1998.gada 21.aprīlī Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesā pēc Latvijas Kriminālkodeksa 139.panta otrās daļas ar brīvības atņemšanu u 2 gadiem, nosacīti ar pārbaudes laiku uz 2 gadiem.

Atbildību mīkstinošus apstākļus tiesa nekonstatē, tiesa uzskata, ka nav pamata saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu par atbildību mīkstinošu apstākli atzīt savas vainas vaļsirdīgu atzīšanu un izdarītā nožēlošanu, jo minētie apstākļi ir personu raksturojoši.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmo daļu, tiesa nekonstatē apsūdzētā atbildību pastiprinošos apstākļus.

Par apsūdzētā /pers. A/ personību pozitīvi raksturojošu apstākli tiesa atzīst to, ka apsūdzētais tiesas sēdē pilnībā atzīstot savu vainu inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un piekrītot izskatīt krimināllietu bez pierādījumu pārbaudes izdarīšanas, izvēlējās vienkāršāku procesa veidu, tādējādi sadarbojoties ar procesa virzītāju un sekmējot krimināltiesisko attiecību noregulējumu, atbilstoši Kriminālprocesa likuma 21.pantam.

Līdz ar to ievērojot apsūdzētā personību raksturojošās ziņas, noziedzīgo nodarījumu raksturu, pausto attieksmi pret izdarīto tiesas sēdē, tiesa uzskata, ka, lai sasniegtu soda mērķi – sodītu apsūdzēto par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, kā arī, lai panāktu, ka apsūdzētais turpmāk pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas, sods nosakāms piespiedu darbu veidā, zem vidējās robežas.

Tiesa atzīst, ka naudas soda noteikšana nav pamatota izvērtējot apsūdzētā iespējas izciest naudas sodu atbilstoši Krimināllikuma 41.panta ceturtajai daļai, savukārt īslaicīgas brīvības atņemšanas sods konkrētajā gadījumā atzīstams par pārlieku bargu.

Savukārt ievērojot apsūdzētā personību raksturojošās ziņas, tiesa uzskata, ka saskaitot sodus pēc noziedzīgo nodarījumu kopības iespējams piemērot apsūdzētajam labvēlīgu sodu daļējas saskaitīšanas principu.

Pirmstiesas procesā apsūdzētajam piemērots drošības līdzeklis uzturēšanas noteiktā vietā, kura turpmākai piemērošanai tiesvedības procesā nav pamata.

Vadoties no Kriminālprocesa likuma 499., 512., 523., 527., 528.pantu, tiesa

nosprieda

/pers. A/ atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas izdarīts ne vēlāk kā 2014.gada 1.augustā, kas paredzēts Krimināllikuma 253.^{2}panta pirmajā daļā un sodīt ar piespiedu darbu uz 100 (simts) stundām.

/pers. A/ atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas izdarīts ne vēlāk kā 2014.gada 15.decembrī, kas paredzēts Krimināllikuma 253.^{2}panta pirmajā daļā un sodīt ar piespiedu darbu uz 100 (simts) stundām.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo daļu, galīgo sodu noteikt pēc noziedzīgu nodarījumu kopības daļēji saskaitot piespriestos sodus - piespiedu darbs uz 160 (simts sešdesmit) stundām.

Piemēroto drošības līdzekli – uzturēšanās noteiktā vietā, atcelt.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 dienu laikā apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijā, sūdzību vai protestu iesniedzot Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesai.

Tiesnesis (*personiskais paraksts*) V.Gaidukēvičs